

30 години на Гергьовден в петричките квартали свирят зурнаджии и се играят *хора* на специални места – хорища. Квартал Дълбошница – в двора на черквата “Св. Георги” и на “Портал тумба”, квартал Виздол – на Тинкина поляна, квартал Шарон – на “Цилето” [Цветков, 2000:28]. Петричанин, известен хороигрец, описва празника днес така: “На Гергьовден, на 6 май – събираме се на три поляни над града. Целият град тогава не работи. Почиват. Тук има зурни, на другата поляна има зурни, на другата. Сички отиват, свободно си играят хоро. И там сме се учили да играеме ние. (Как празнувате – българи и цигани заедно, или се делите? По махали ли?) Сички заедно. Няма разделение там. Общо, заедно. (Има ли борби на Гергьовден?) Има. В квартал Дълбошница има една черква, казва се “Свети Георги”. Там се играят хората, там са и борбите. Курбан се прави. И се раздава на хората. 6 май – това е официален празник на града” [В.Ж., с. 6].

Храмови празници

В Петрич по традиция се празнува със зурни и *хора* на храмовите празници в църковните дворове. Всеки храмов празник на петте петрички църкви “Св. Георги”, “Св. Никола”, “Св. Богородица”, “Св. Илия” и “Св. Петка” завършва с *хора* и общо веселие. На *Малка Богородица* или *Рожен*, храмовият празник на църквата “Св. Богородица”, църковното настоятелство пазари тъпаните и зурните. В навечерието на празника и на следващия ден се правят големи *хора*, в които заедно с петричани участват гости от селата по Огражданска и Малешевска планина. За празнуването през 40-те и 50-те години свидетелства петричанинът Д. Божанин: “На Рожен на две-три места се свиреше – на гайда, на кеме, ама най-много на зурни... Като започнат мъжките хора на зурна – всичко гледа – сега в ансамбъл не играят така – ногите така ги сечат, опинат, клекнуват като по конец” [Цветков, 2000:29].

Селищни събори

В Петричкия край зурнаджиите по традиция озвучават *селски събори*, правени на големи християнски празници – *Гергьовден*, *Голяма Богородица*, *Илинден*, *Петковден* и др. В Кърналово *събор* с борби се прави на *Еремия* (2 май), в Мулетарово и Чуричане – на *Богородица* (15 август), в Кавракирово – на *Петковден* (14 октомври). На *събор* се свири танцова, трапезна и обредна музика. В някои села вечерта срещу празника се организира общо увеселение – някога само с мегданско *хоро* и зурнаджийска музика, а през последните години с концертни програми, с участието на фолк-звезди и модерни оркестри [Д.К., 10/2001, с. 13]. В деня на *събора*, обикновено по обяд, се прави типичен за района обичай – борби (*гюреши*), в които зурнаджийската музика има важна роля: “на събори зурните винаги ги каниме за борба” [А.Б., с. 17].

Съборът в Кърналово (селото е с българско и християнско население) започва около два часа след обяд с концертна програма на стадиона. Изнасят я местните самодейци от танцовия състав при читалището. Програмата включва танцови постановки, като *Пиринска* и *На мегдана*, изградени от сценично поставени местни танци: *Гелемино*, *Огражденско хоро*, *Гинка*, *Бичак*, *Бойна* и др. Съпроводът е на *битов оркестър* (така наричат инструменталната група към читалището, включваща кларинет, китара, акордеон, тъпан), но тежките мъжки танци, като *Бойна*, *Русалийски* и др. задължително се играят със зурни. С кърналовските танцьори свири зурнаджийската група на Самир Куртов от съседното село Кавракирово. След